

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4015/2023
06.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Стошић, адвокат из ..., против туженог Јавног предузећа „Комуналац“ из Бујановца, чији је пуномоћник Радомир Ристић, адвокат из ..., ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2071/23 од 17.05.2023. године, у седници одржаној 06.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2071/23 од 17.05.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2071/23 од 17.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу П1 168/21 од 01.02.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се као незаконит и супротан Посебном колективном уговору за јавна предузећа у комуналној делатности ништи члан 2. Анекса уговора о регулисању међусобних односа из радног односа са запосленима од 12.03.2021. године, закључен између туженог као послодавца и тужиоца 18.03.2021. године, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати 90.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2071/23 од 17.05.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у ставу другом изреке првостепене пресуде и обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 52.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је захтев туженог за накнаду трошкова поступка преко овог износа, а до износа од 90.000,00 динара са каматом за наведену разлику досуђену првостепеном пресудом, одбијен као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучује на основу члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 10/2023), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), Врховни суд је оценио да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавањем судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке. Тужилац уз ревизију није пружио доказ о постојању различитих судских одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе, јер у погледу примене члана 171. став 1. и 172. Закона о раду, постоји уједначена судска пракса. Образложења побијаних пресуда за одлуке о одбијању тужбеног захтева, у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова (да је оспорена одредба анекса у складу са Правилником о раду) одговарају и усклађене су са владајућим правним схватањем, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права. Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке, на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 441. ЗПП ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Тужилац је тужбом од 17.05.2021. године захтевао поништај анекса уговора о раду у погледу елемената за обрачун зараде.

Како се тужбени захтев односи на оцену законитости анекса уговора о раду, а не на заснивање, постојање или престанак радног односа у смислу члана 441. ЗПП, ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**